

saadan, som kan kaldes Sæson-Arbejdsløshed. Det kan skyldes Sygdom og mange andre Omstændigheder, som det er umuligt at finde et almindeligt Udtryk for, men som ere ganske individuelle. Det, som gør, at saadanne gensidige Selskaber af Smaafolk ere langt at foretrække for forretningsmæssigt drevne store Selskaber, som gøre det til en Forretning at hverve de flest mulige Forsikringer blandt Smaafolk, er netop det, at indenfor de gensidige Selskaber af Smaafolk er det muligt at føre en indbyrdes Kontrol, saaledes at man kan sige: den Mand er det værd at ofre noget af Fonden for, for at han kan holde sin Forsikring vedlige; den anden Mand skal naturligvis have sin Ret, men at gøre noget stort Offer udover, hvad der er hans Ret, er der ikke nogen Grund til, fordi vi vide, at det ikke hjælper noget, ikke fører til noget. Det er dette, som kan gøres i saadanne gensidige Selskaber, og som bevirker, at saadanne Selskaber ganske anderledes kunne bære over i vanskelige Tider med Smaafolk end den store Folkeforsikringsanstalt. Det ærede Medlem mente, at Folkeforsikringsanstalten under den store Lockout havde fritaget dem, der vare ramte af Lockouten, for at betale Præmie i den Tid. Ja, det er muligt, at saadant et Selskab kan fastsætte sligt ved enkelte storslaaede Lejligheder som den, der her er Tale om, hvor alle Mennesker tale derom, og alle Sind ere opfyldte deraf. Saa vil maaske dette Selskab kunne træffe en saadan Beslutning, ogsaa fordi en saadan Beslutning bliver kundbar for alle Mennesker og Selskabet derved kommer i alle Menneskers Omtale. Men i alle Smaatilfælde i den enkeltes Liv, hvor ikke store Samfundsbegivenheder gribe ind, men hvor det dog bliver umuligt for ham at udrede, hvad han ellers kan og vil udrede —, i alle saadanne Tilfælde er der ikke Tale om, at et saadant stort Selskab fatter Beslutning om at lempe deres Regler. Det kan kun gøres indenfor saadanne mindre Selskaber som det, der her er Tale om.

Den ærede Ordfører kom gentagne Gange ind paa, at han og hans Meningsfæller ikke vilde støtte nogen enkelt Samfundsklasse. Men i næste Øjeblik brugte

han det Udtryk, at det, som var Formaalet med Lovforslaget, var at yde en Begünstigelse for Smaafolk, og jeg synes ogsaa, det maa være det rigtige; den eneste Begrundelse, der kan gives for den Ændring, Flertallet har stillet, er den, at der ydes en Begünstigelse for Smaafolk. Hvis det viste sig, at det *ikke* var Smaafolk, som tegnede Livsforsikringer paa 1,000 Kr. og derunder, kunde der ikke anføres nogen som helst fornuftig Grund til at give dem en Særstilling. Jeg synes, at det er selvmodsigende, naar den ærede Ordfører det ene Øjeblik siger dette og det næste Øjeblik bestemt protesterer imod, at han og hans Meningsfæller begunstige nogen enkelt Samfundsklasse, hvilket skulde være Meningen med det Forslag, jeg har stillet. Nej, det, som er Hovedhensigten med begge disse Forslag, er at ville gøre det lettere for Smaafolk og andre at faa tegnet Livsforsikring, og Spørgsmaalet er da, hvilket Forslag der er det heldigste. Den ærede Ordfører talte om, at det, at Folk tegnede Livsforsikring, betalte en kort Tid og saa lod Forsikringen springe, saaledes at Lægen fik sit, Agenten sit, og Selskabet ogsaa fik sit paa det tørre, medens den forsikrede ikke fik noget, var noget, der skete ikke blot blandt Smaafolk, men ogsaa i de højere Samfundsklasser, og ogsaa med Forsikringer paa 10,000 Kr. og derover. Jeg skal indrømme, at det ganske sikkert ogsaa er Tilfældet. Jeg er ganske overbevist om, at det er noget, som følger af Forholdenes Natur, og at jo længere man kommer ned blandt Smaafolk, desto forholdsvis talrigere blive disse Tilfælde. Det er der slet ingen Tvivl om, at mellem dem, som vi netop ville drage ind under Livsforsikringen, baade Flertallet ved sit Forslag og Mindretallet ved det Forslag, det støtter, indtræffer det Tilfælde meget hyppigt, at man har begyndt en Livsforsikring, at baade Lægen, Agenten og Forsikrings-selskabet lukrere derved, medens de vedkommende forsikrede tabe. De Tilfælde ere overordentlig hyppige; jeg tror, at Folk, der kende noget dertil, og som have set det paa nært Hold, maa komme til det Resultat, at de ere altfor hyppige, saa hyppige, at hvis vi her fra Lovgivnings-